

bud samt afgivelse af urigtige oplysninger til denne.

For overtrædelser, der begås af en juridisk person, hjemles stk. 3 bødeansvar.

Til § 21

Bestemmelsen sikrer, at private, der yder sagkyndig bistand til forbrugerombudsmanden, undergives samme tavshedsforpligtelse, som hvis arbejdet blev udført af offentligt ansatte.

Til § 22

Ligesom i andre love på tilsvarende områder (f. eks. kreditkøbsloven-, bank- og sparekasseloven eller værdipapircentralloven) er der behov for særlige regler om rettighedsfrakendelse, såfremt udøvelse af virksomheden begrunder nærliggende fare for misbrug.

Bestemmelsen svarer til kreditkøbslovens § 41.

Til § 23

Det foreslås, at omkostningerne ved administration af loven pålignes de registrerede kortudstedere i forhold til omsættningens størrelse, antal kortindehavere og antal korttransaktioner.

Som det fremgår af bemærkningerne til § 1 gælder loven kun for virksomhed her i landet. Udenlandsk omsætning skal derfor ikke medregnes ved gebyrfastsættelsen. Om tilsynsudgifternes samlede størrelse henvises til de almindelige bemærkninger, punkt 10.

Til § 24

Det foreslås, at loven sættes i kraft den 1. juli 1984, således at den snarest muligt kan finde anvendelse.

Af hensyn til bestående systemer gives der i stk. 2 en 3 måneders frist for anmeldelse og til at give dem, der allerede er kortindehavere, de oplysninger, der nævnes i § 13, stk. 1.

Til § 25

Det foreslås, at loven ikke umiddelbart skal gælde for Færøerne og Grønland.

Der gives dog hjemmel til ved kongelig anordning at sætte loven i kraft for disse landsdele. Hvorvidt dette bør ske, afhænger af, hvorvidt betalingssystemer udbydes og anvendes der, navnlig systemer, hvor kortudsteder i et landsdækkende kortsystem i øvrigt omfattes af loven.